

## POSTANOWIENIE

Dnia 10 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **D. B.**

skazanego z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 200a § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 10 lipca 2025 r.,

zażalenia obrońcy

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego IX Wydziału Karnego –  
Odwoławczego Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 27 lutego 2025 r., sygn. akt IX Ka 677/24 (IX WKK 69/24),

o odmowie przyjęcia kasacji,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

**p o s t a n o w i ł**

**utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.**

## UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem, na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k., odmówiono D. B. przyjęcia kasacji wywiedzionej przez jego obrońcę od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 8 października 2024 r., sygn. akt IX Ka 677/24, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli z 8 kwietnia 2024 r., sygn. akt IV K 1454/24, jako złożonej po upływie 30 dniowego terminu zawitego, o jakim mowa w art. 524 § 1 k.p.k.

Na to zarządzenie zażalenie złożył obrońca skazanego, podnosząc zarzuty:

1. naruszenia art. 126 § 1 k.p.k. poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie, tj. ustalenie, iż przebywanie przez skazanego na zwolnieniu lekarskim w terminie do wniesienia kasacji w żadnym razie nie można uznać za okoliczność niezawinioną przez stronę, w sytuacji, gdy wprost wskazano, że dokonanie czynności uniemożliwiła skazanemu choroba, co wynika z przedłożonego zaświadczenia lekarskiego;
2. naruszenia art. 7 k.p.k. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego przez uznanie, iż przebywanie przez skazanego na zwolnieniu lekarskim w dniu upływu terminu na wniesienie kasacji w żadnym razie nie można uznać za okoliczność niezawinioną przez stronę co świadczy o zupełnym pominięciu przedłożonego zaświadczenia lekarskiego;
3. błędu w ustaleniach faktycznych, który mógł mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. nieuprawnione, dowolne i sprzeczne z zebrany materiał dowodowy stwierdzenie, iż skazany mógł wykonać czynności w ustawowym do wniesienia kasacji terminie, w sytuacji gdy co innego wynika z zaświadczenia lekarskiego.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przyjęcie kasacji do rozpoznania.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Zażalenie nie jest zasadne.

Przypomnieć należy, że zgodnie z brzmieniem art. 524 § 1 k.p.k. termin do wniesienia kasacji dla stron wynosi 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem. Wniosek o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem należy zgłosić w sądzie, który wydał orzeczenie, w terminie zawitym 7 dni od daty ogłoszenia orzeczenia.

Jak wynika z akt sprawy, dotychczasowy obrońca D. B., adw. T. K. złożył w ustawowym terminie wniosek o sporządzenie i doręczenie mu wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 8 października 2024 r., sygn. akt IX Ka 677/24, wraz z uzasadnieniem, który odebrał 4 października 2024 r. Termin do wniesienia kasacji upływał zatem skazanemu 4 grudnia 2014 r. (k. 651). Ustanowiony przez D.

B. obrońca, adw. J. wniósł kasację, nadając ją w urzędzie pocztowym dopiero 16 grudnia 2022 r. (k. 659).

W tym stanie rzeczy, skoro kasacja została wniesiona przez obrońcę skazanego po upływie 30 dniowego terminu (art. 524 § 1 k.p.k.), zaskarżone zarządzenie należało uznać za prawidłowe. Wniesienie kasacji po terminie, zgodnie z art. 530 § 2 k.p.k. obligowało przewodniczącego wydziału (art. 93 § 2 k.p.k.), do odmowy jej przyjęcia, skoro zaszła jedna z okoliczności, o jakich mowa w art. 429 § 1 k.p.k.

Należy wskazać, że art. 126 § 2 k.p.k., który jako naruszony wskazał obrońca we wniesionym zażaleniu, w niniejszej sprawie, w zakresie oceny terminowości wniesienia kasacji nie miał w ogóle zastosowania. Przepis ten określa organ właściwy do przywrócenia terminu zawitego, podczas gdy w niniejszej sprawie przedmiotem zaskarżonego zarządzenia było wyłącznie stwierdzenie, że kasacja została wniesiona po terminie, nie zaś kwestia przywrócenia terminu, a więc przyczyn uchybienia terminowi. Bez znaczenia dla oceny prawidłowości wniesionego zażalenia pozostają przywołane w zażaleniu argumenty, dotyczące właśnie przyczyn niedotrzymania terminu zawitego do wniesienia kasacji. Przyczyny te, z punktu widzenia art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k., nie mają bowiem znaczenia dla oceny zaskarżonego zarządzenia. Mogłyby być rozważone jedynie w postępowaniu w przedmiocie przywrócenia terminu, w którym aktualnie Sąd Najwyższy nie orzeka.

Należy na marginesie jedynie odnotować, że wniosek obrońcy skazanego o przywrócenie terminu do złożenia sporządzonej przez siebie kasacji nie został – na podstawie art. 126 § 1 k.p.k. w zw. z art. 524 § 1 k.p.k. – uwzględniony przez Sąd Okręgowy w Warszawie (patrz postanowienie z 27 lutego 2025 r., sygn. akt IX Ka 677/24 - IX WKK 69/24). Na to orzeczenie, zgodnie z treścią art. 528 § 1 pkt 3 k.p.k., środek odwoławczy nie przysługuje, co tym samym oznacza, iż podawane przez obrońcę powody nietrzymania terminu zawitego, nie mogły być nie tylko przedmiotem weryfikacji w postępowaniu zakończonym wydaniem zaskarżonego zarządzenia, ale również w żadnym innym.

W tym stanie rzeczy, nie znajdując postaw do uwzględnienia zażalenia, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[J.I.]

[a.f]